

## Zene műfaji korlátok nélkül

*A Budapest Pops Orchestra fiatal zeneművészekből álló szimfonikus zenekar.*

*Évek óta járja az országot, s viszi közel a gyerekekhez, fiatalokhoz a Zenét. Nem néma áhitatban, hanem aktív közreműködőként, játékos feladatok megoldásával vonja be a fiatal közönséget egy olyan világba, amely addig talán idegen volt számukra. Presztolánszky András, a zenekar alapítója, vezetője mesél eddigi eredményeiről, tapasztalataikról.*

– Önnek milyen emlékei vannak az iskolai énekórákról?

– Én nagyon korán bekerültem a szüleim által egy olyan környezetbe, ahol természetes, volt, hogy zenét tanulok. Az általános iskolai órákat nagyon szerettem, de főleg azért, mert akkor már zeneiskolában klarinétot tanultam. Ez adta az ihletet később, hogy zenei pályára menjek. A Kodály módszer hasznát kevésbé éreztem, hogy az általános iskolai oktatásban eredményes lenne, inkább a zeneiskolás szolfézs oktatást segíti. Az egész lényegét csak később értettem meg.

– Mi indította Önt a Fülharmóniák sorozat kezdeményezésére?

– A legfontosabb, hogy a gyerek szeresse meg a zenét. Szerintem ez lenne a zeneoktatás igazi feladata, hogy olyan közönséget neveljen, amelyik műfaji válogatás nélkül bármilyen jó koncertre elmegy. Menjenek el a fiatalok a Sportsarnokba is és üljenek be a Zeneakadémiára a Nemzeti Filharmonikusok koncertjére is. Kicsit az utóbbi időszakban a közönség és a zene kezd elszakadni egymástól, a fiatalok a komoly zenészekre azt mondják: szomorú zenészek. Úgy gondolják, hogy nem megközelíthető az ő világuk. Egyre távolabb kerül tőlük a klasszikus zene. Minden műfajban meg kell találni az értékes zenét, nekünk ez az alapvető célkitűzésünk. Az ének-zene órákon hiányzik, hogy a különböző műfajokat párhuzamba állítsák. Ugyanúgy értéket teremtett a Beatles együttes, mint Johann Sebastian Bach. Mind a kettőt oktatni kell. Meg kell mutatni a gyerekeknek az összefüggést, hogyha nincs Bach, nem jutunk el a könnyűzenében sem a különböző stílusokhoz. Hiszen ha belegondolunk, Mozart is könnyűzenész volt akkor, amikor a Divertimentokat komponálta. Ugyanazt a célt szolgálta ez a műfaj, mint ma a disco.

– Hogyan épül fel egy Fülharmóniák koncert?

– Több részből. Egyrészt az általános zenei intelligenciához tartozó műveket játszunk el, majd ehhez kapcsolódó kérdéseket teszünk föl a gyerekeknek, tehát interaktív a sorozat. Például mielőtt megszólal a Hattyúk tava egy részlete, megkérdezzük, mely táncműfaj számára íródott ez a darab, vagy amikor a Carmen szvitet játszunk, azt kell kitalálni, hogy melyik ország jellegzetes zenéje lehet ez a latin ritmikájú muzsika? A hangszerekkel is megismertetjük őket, aztán nekem hátat fordítva találhatják ki, hogy éppen melyik hangszer szól. Késztetjük őket, hogy folyamatosan figyeljenek, aktív résztvevői legyenek a műsornak. A népzene világába is elvisszük őket, ebben Gulyás Ferenc népzene-szám segít. Amikor a gyerekek a színpadon megpróbálják megszólaltatni a kanászkürtöt, rájönnek, hogy ez nem is olyan egyszerű. Áttérve a könnyűzenére: ha például a Crystal együttes a vendégünk, először eljátsszuk az egyik számukat csak szimfonikus zenekarral. A gyerekek örömmel ismerik föl a kedvenc slágerüket, s rögtön közelebb kerül hozzájuk a szimfonikus zenekar világa, hiszen ha ismert slágert is tudnak játszani, akkor ezek nem lehetnek szomorú zenészek! Még közelebb kerül hozzájuk a dolog, amikor a Crystal együttes a színpadra lép és előadja a számot, háttérkíséretként a szimfonikus zenekarral.

– Milyen korosztályt céloznak meg ezekkel a koncertekkel?

– A nyolc-kilencéves korosztályt. Ők a legaktívabbak ezeken a koncerteken. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy nincsenek 13-14 évesek is. Általános iskolák által szervezett a produkció, tehát előzetesen a kommunikációs ügynökségünk megkeresi az iskolákat és az osztályfőnök, vagy maga az igazgató hozza el az osztályokat, „kötelező iskolai rendezvény” címszóval, amit a gyerekek persze nagyon élveznek, mert elmarad a tanítás. Én gondolkodom abban is, hogy tovább



viszem középiskolai szintre, sőt egyetemistáknak is el tudok képzelni ilyen koncerteket, akik már befogadóbbak, a jazz világába is el lehet kalandozni.

– Merre fele jártak már Magyarországon?

– Ez a hetedik évünk, Magyarország szinte összes nagy városát bejártuk. Vannak helyek, ahová már harmadszor megyünk vissza. Az a tervem, hogy tanyasi iskolákhoz is elmegyünk, olyan gyerekekhez, akik a nagy városba nem tudnának bejönni. Házhoz vinném a produkciót olyan szegényebb falvakba, ahol a gyerekek hálásak lennének, hogy valami történik és olyan sztárok jönnek el hozzá-

jük, akiket ők csak rádióból vagy tv-ből ismernek, szimfonikus zenekart meg még életükben nem láttak. Remélem pályázat útján sikerül pénzt szereznünk erre.

– *Kik azok az ismert könnyű- illetve komolyzenészek, akik felléptek már a Fülharmóniák sorozatban?*

– Horgas Eszter, Szenthelyi Miklós, Geiger György, Rácz Zoltán, az Amadinda ütőegyüttes vezetője. A könnyűzenészekből a legnépszerűbb együttesek: a United, a Nox, Republic, Bonbon fellépett már velünk. Próbáljuk azokat az együtteseket kiválasztani, akik nem gagyi dolgot csinálnak, hanem tényleg magasabb színvonalon művelik a könnyűzenét.

– *Az előbb említette, hogy a könnyűzenét hogyan közelítik meg komolyzenei oldalról, ez fordítva hogyan működik?*

– Amikor a Beatles megálmodta a Yesdayt, egy vonósnegyest választottak,

úgy érezték, ez még gazdagabbá tenné a hangzást. Rájönnek a könnyűzenészek, hogy a szimfonikus háttér egész más színezetet ad a számaiknak és sok példát látnak az együttműködésre. Például a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara is fellépett már Zoránnal. Ez a hatvanas évek óta nyugaton természetes, minálunk kicsit nehezebben fogadják el az emberek, de amikor mi a Republickal elkezdjük az ilyen koncerteket, nagyon pozitív visszajelzést kaptunk. A Metallica feldolgozta például Mozart g-moll szimfóniáját. Sokan ilyen rockos változatban ismerték meg a művet és kíváncsiak lettek az eredetire is. Ha ezt sikerülne az énekoltatásba is bevinni talán megoldódna az a probléma, amit Kocsis Zoltán már évekkal ezelőtt pesszimistán megjósolt, hogy egy idő után ki fog halni a komolyzenei hangversenyekre járó közönség.

– *Volt-e olyan tapasztalata, hogy a Fülharmóniák koncert után többen men-*

*tek komolyzenei hangversenyre, mint előtte?*

– Arról tudok beszámolni, hogy mikor egy olyan helyre megyünk vissza, ahol már előző évben jártunk, arra a kérdésre, hogy ki volt tavaly is Fülharmóniák koncerten, nagyon sok kéz lendül a magasba. S amikor azt kérdezem, ki iratkozott be azóta valamilyen hangszerre, akkor is sokan jelentkeznek. Ebben szerepet játszik talán az is, hogy mindig van egy-két gyerek, akit a színpadra hívunk, és a társai, akikkel egyébként együtt fociznak, ott tudják meg, hogy milyen szépen játszik a barátjuk valamilyen hangszeren. Ez beindít bennük egy egészséges versenyszellemet és ők is akarnak tanulni valamilyen hangszeren. A koncerteken mindig „kiképezünk” egy kis karmestert is, aki dirigálja a zenekart. Ez is nagy élmény számunkra, hogy az ő kezük alatt megszólal az együttes, boldogan mesélik otthon a szüleiknek, hogy szimfonikus zenekart vezényeltek! Szőke Cecília

**Március 25-én vasárnap délelőtt fél tizenegykor ismét**

## **Bonbon Matiné**

**a Magyar Rádió 6-os stúdiójában!**

Ismerkedünk a stúdióval,

közreműködünk egy igazi élő

adásban és ráadásul találkozunk a BA-LU

EUfórikusokkal, akik ezúttal a 3 kismalac és a

Kacor király című mesés zenejátékokat adják elő!

Minden 5-10 év közötti gyereket várunk a

Bródy Sándor utcába, a belépés

díjtan!

Ha jönnél, előzőleg jelent-

kezz a 328 7878 telefon-

számon, ahol megkapod

a belépési kódot!

**Ne feledd:**

**A ZENE VÁR!!!**

